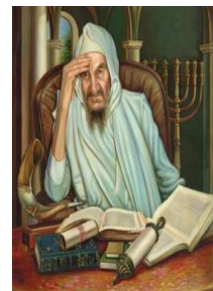

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, חנניה בן אסתר, עומר בן שושנה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה, אהוד בן רבקה.

להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
 או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "האזינו" ולחג הסוכות

רבי לוי יצחק מברדיטשוב סנגורן של ישראל (החודש תהיה ההילולה שלו) משבח את ישראל, שנוהגים בצאת כיפור להתעסק בבניית הסוכה. ועל כך הוא אומר : "אם בימים הנוראים תשובתם של ישראל היתה מיראה ופחד, בחג הסוכות התשובה שלהם מאהבה. כיוון שהם רצים לקיים את מצוות החג לשם שמים, מיד לאחר כיפור שכבר עברו את המשפט והצום הקשה, הם מיד רצים ובונים את הסוכה וזה מעיד על תשובה מאהבה. והגמרא במסכת יומא דף פ"ו עמוד ב' מזכירה את השכר של השב מיראה והשב מאהבה. עד כדי כך שהשב בתשובה מיראה, זדונות נעשות לו כשגגות, והשב מאהבה זדונות נעשות לו כזכויות".

ארבעת המינים מסמלים את כלל סוגי האנשים בעם ישראל. ונסביר מדוע צריך את כולם ביחד – באחדות. האתרוג יש בו גם טעם וגם ריח ולכן הוא מסמל יהודים שיש בהם גם תורה וגם מעשים טובים. לולב לדוגמה יש לו טעם, אך אין לו ריח, הוא מסמל את בעלי התורה, אך ללא המעשים הטובים. הדס לדוגמה יש לו ריח אך אין לו טעם - הוא מסמל את בעלי המעשים הטובים שאין להם תורה. וערבה - אין לה לא טעם ולא ריח, והיא מסמלת יהודים, שלא הגיעו לא לתורה ולא למעשים טובים. אך חייבים לזכור, שגם באתרוג שיש בו טעם וריח (מעשים טובים ותורה), לא ניתן לקיים בו לבד את המצווה. ועלינו לקחת גם את הערבה, שאין בה טעם וריח, ולהצמיד ללולב, להדס ולאתרוג. רק כאשר כל ארבעת המינים יהיו מאוגדים ומאוחדים המצווה תהיה בשלמות. ועוד הוכחה לכך : אתרוג עולה בגימטריה 610 ואם נצרף את שלושת המינים האחרים נקבל 613 (תרי"ג). וזה עם ישראל ערבים זה לזה, שביחד הם מקיימים את כל תרי"ג המצוות.

חשוב מאוד לשמוח בכל השנה ובפרט בחג הסוכות. שעל עניין השמחה בחג הסוכות, מוזכר שלוש פעמים "ושמחת לפני ה' אלוקיך", "ושמחת בחגך", "והיית אך שמח". אך לא ישמח לבדו, אלא גם ידאג לשמח עניים יתומים ואלמנות. ומצאו אצל האר"י ז"ל הבטחה עצומה: "מי שיהא שמח וטוב לב ולא יצטער כלל בחג הקדוש הזה, מובטח שתהיה לו שנה טובה ושמחה". וכאשר שאלו את הגאון מוילנא זצ"ל: "מהי המצווה הכי קשה בתורה לדעתך?" הוא פסק מיד ואמר: "מצוות השמחה בחג הסוכות, שבה האדם מצווה מהתורה לשמוח כל רגע ורגע, שבעה ימים ברצף וזה אכן דבר קשה". אומנם מסביר הגר"א שלאחר שהאדם מטהר את הלב ביום הכיפורים אז וודאי שקל יותר לזכות לשמחה. והוסיפו תלמידי האר"י ז"ל ואמרו: שהעצבות מזיקה לפרנסה. ואפשר בדרך רמז להגיד "והיית אך שמח", "אך" - גם כשכואב לך ואתה נאנח, תשמח במה שה' עושה עימך. וחשוב מאוד לא לשכוח בחג לשמח גם את העניים, הנזקקים לדאוג שישמחו אף הם בחג.

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, חנה בת נוריה, הרבנית הדסה אבישג רבקה יסכה בת אביבה מרים, הרבנית סמדר רבקה בת ימנה, רחל שירה בת תמו, ג'אנט סבירסה בת מנענע, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, הרב הגאון הרב יחזקאל ברלנד בן חיים, בנימין בן אסתר, חי בן ירדנה, חיים ביטון בן עיישה, אליהו בן מרים.

קדושת הסוכה

לסוכה יש קדושה עצומה. היא כוללת את שני שמותיו של ה' יתברך, (יהוה + אדני) = 91 וגם סוכה זה ראשי תיבות: ס-ומך ו-עוזר כ-ל ה-נופלים, שבזכות מצוות סוכה ה' יתברך מושיע את האדם מכל צרותיו. וכל מי שמקפיד במצוות סוכה זוכה לשבת בסוכת עורו של לויטן לעתיד לבוא. וסוכה גם כן גימטריה 91 כמניין "מלאך" - 91 וגם כמניין "אמן". והבבא סאלי היה מקפיד שלא ידברו דיבורי חול בסוכתו. וכן הבבא סאלי במשך כל שבעת ימי החג היה ישן בסוכה, ואפילו בימי זקנתו כשהיה חולה אפילו אז ישן בסוכה. בשנתיים האחרונות לחייו נזקק הבבא סאלי לאינפוזיה גם אז עם האינפוזיה היה ישן בסוכה. וכך גם מספרים על מעשה שהיה עם הגאון רבי חזקיה מדיני, שהיה חולה מאוד ולמרות הפצרותיהם של בני המשפחה שביקשו ממנו שישן בבית הוא לא וויתר ולא שמע להם וישן בסוכה. במשך הלילה הורע מצבו של הרב, ובנות המשפחה התלחששו ביניהן כי הסיבה להחמרת מצבו היא ככל הנראה בגלל שהוא ישן בסוכה. הרגיש הצדיק בכך ואמר להן "דעו לכן, כי נגזר עלי להיפטר מן העולם באותו הלילה. אך רק בזכות השינה בסוכה זכיתי ונשארתי בחיים". כמה הסוכה מגנה עלינו מהמזיקים רק אם האדם היה רואה את ההשגחה שיש לו והשכר העצום בלישון בסוכה לא היה מהסס לרגע והיה ישן שם כמו שהצדיקים הגדולים נהגו ומסרו נפש על כך.

הלכות לחג הסוכות

מצווה לקשט את הסוכה שנאמר "זה אלי ואנוהו" (חזון עובדיה עמוד עד), רשאים לתלות תמונות של רבנים לנוי בסוכה, שנאמר "תשבו כעין תדורו" וכמו שתולה בביתו כך יתלה בסוכה. וכשתולים קישוטים בתקרת הסוכה, צריכים לראות שלא ירד שום קישוט למרחק של 32 ס"מ מהסכך.

הלכה שניה, פירות שתלו אותם בסוכה לנוי, אסור להנות מהם עד מוצאי שמחת תורה ואפילו נפללו לו מהסכך של הסוכה. כיוון שקידשו אותם לנוי הסוכה. אך יש עושים תנאי לפני, ואומרים " אני מתנה על נוי הסוכה לאוכלם או להשתמש בהם מתי שארצה" ואז אם עושה תנאי זה רשאי לאוכלם.

הלכה שלישית, להקפיד מאוד שבזמן שקושר את ההדס הערבה והלולב, שההדסים יהיו גבוהים מהערבה, ויש עניין בדבר, ואם לא עושה כן, אלא מגביה את הערבה מעל ההדס הרי הוא מסתכן בנפשו חס ושלום... (חזון עובדיה עמוד שמד). ולכן יקפיד שההדסים יהיו גבוהים מהערבה.

הלכה אחרונה, כאשר מברך על נטילת לולב יש להקפיד שמברך לפני עשיית המצווה, כלומר, יש לברך על נטילת לולב לפני שנוטל את ארבעת המינים, שהרי כל המצוות מברך ורק אז עובר לעשייתן, ולכן העצה היא, יקח הלולב בידו, ללא האתרוג, ויברך על נטילת לולב וביום הראשון גם שהחיינו, ורק לאחר שבירך יקח גם את האתרוג וזאת העצה שכתב בשולחן ערוך. או ישנה עוד עצה, יקח הלולב ואת האתרוג יחזיק הפוך, ואחר שיברך על נטילת לולב יהפוך את האתרוג. או שיכוון במפורש שאינו מתכוון לצאת ידי חובה המצווה אלא לאחר הברכה, ואז שמחזיק אותם לא עבר לעשייתן כי כיוון לצאת רק לאחר הברכה. (חזון עובדיה עמוד שמד). נוטלים את הלולב בימין והאתרוג בשמאל.

מצווה להדליק נר לצדיק בהילולה ולהתפלל לה' שבזכות הצדיק נראה ישועות גדולות ולכן אזכיר כמה צדיקים שהיה להם הילולה בשבוע האחרון ובשבוע הבא :
השבוע היתה ההילולה של התנא הקדוש רבי עקיבא, (בכיפור י' תשרי). בנוסף יש השבוע הזה והבא, הילולה לצדיקים הבאים : רבי מסעוד אבוחצירא בי"ב תשרי, המגיד מקוזניץ' בי"ד תשרי. יעקב אבינו ט"ו תשרי. רבי נחמן מברסלב י"ח תשרי, הגאון מוילנא י"ט תשרי, ורבי אליעזר פאפו בעל הפלא יועץ כ' תשרי.

כשישב בליל החג בסוכה יכוון שני דברים: שציוונו הקב"ה לישיב בסוכה זכר ליציאת מצרים. וגם זכר לענני כבוד שהעמידם הקב"ה להגן עלינו במדבר. וישתדל האדם לטבול ערב חג הסוכות כדברי הגמרא במסכת ראש השנה ט"ז "אמר רבי יצחק חייב אדם לטהר את עצמו ברגל". ויקפיד שהטבילה תהיה אחרי השעה החמישית שאז מתחיל אור וקדושת היום.

"האזינו השמיים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" – לפי האור החיים הקדוש, משה פונה כאן לשני סוגי אנשים. הסוג הראשון הוא האנשים הצדיקים המכונים "שמיים" והסוג השני הוא "הארץ" האנשים העובדים עבודת כפיים וקובעים עיתים לתורה. ולאנשים הצדיקים הוא מצווה האזינו ואילו לאנשים האחרים הוא נוקט בלשון שמיעה. כלומר תשמעו לאותם צדיקים כיצד לנהוג וכאשר אנשי הדור מתוקנים וטובים כל הדור מתוקן וטוב. וכך גם מוזכר בזוהר הקדוש "אי רישא דעמא אתתקן כולא אתתקן" כלומר אם ראשי העם מתוקנים כולם יהיו מתוקנים.

מובא מעשה מופלא אודות הרב אליעזר פאפו שההילולה שלו כ' תשרי, שבאחת הפעמים כשהוצרך רבי אליעזר לשהות עד לערב שבת בעיר ורנא, יצא בערב שבת השכם בבוקר לדרכו מוורנא לסיליסטרא, במהלך הדרך הבחין רבי אליעזר שהשעה מתאחרת והעגלון וסוסיו נוהגים בעצלתיים ושחלילה לא יספיקו להגיע לעיר לפני כניסת השבת, חרד רבי אליעזר חרדה גדולה שמא חס ושלום יחלל את השבת או יאלץ לשבות באמצע הדרך, ונשא עיניו כלפי השמיים והתפלל שיזכו אותו לכבוד גם את שבת זו כמנהגו בכל שבת ושבת, עוד רבי אליעזר מתפלל, והנה נפלה על העגלון תרדמה עזה, והסוסים החלו דוהרים במהירות מסחררת לכיוון העיר סיליסטרא, בטרם חלפו דקות אחדות ניצבה העגלה בלב העיר בדיוק בעת כניסת השבת קודש, על נס זה ועוד רבים אחדים שאירעו עימו, היה נוהג לערוך סעודת הודיה לה' יתברך על שהיטיב עמו ברוב חסדיו. כשנה לפני פטירתו נודע לו בחלום שנגזרה גזרה קשה וסכנת מגיפה מרחפת על עירו, ובחר רבי אליעזר להקריב את עצמו בעבור בני עירו, ובימי מחלתו הוסיפו לו את השם "יחזקאל" עד שמסר את נשמתו לבורא. כ' בתשרי והוא בן ארבעים ושנים שנה בלבד. רבים נוהגים לקרוא מספרו הידוע והמפורסם "פלא יועץ". ספר שהיה נוהג הבבא סאלי הקדוש ללמוד בכל שבת. זכותו תגן על כלל ישראל...

מסירות נפש על המצווה

מסופר על יהודי תושב ניו יורק, שהתחזק בתורה הקדושה והחל לקיים את מצוות התורה ללא פשרות, ואף שפרנסתו היתה בדוחק, לא התלונן וקיבל הכל באהבה. כאשר חג הסוכות קרב ובא, הטרידה אותו בעיה אחת - כיצד יוכל לקיים את מצוות הסוכה. שהרי, בניית סוכה בניו יורק זה לא דבר פשוט, וגם הפיתרון הפשוט של מציאת דירה, שיש לה מרפסת בלי גג אינו דבר של מה בכך... ואף אם היה מוצא דירה כזו, כיצד היה משכירה לשבוע ימים בלבד?

לאחר מחשבות רבות עלה במחשבתו פיתרון יצירתי: צריך לדבר עם בעל הבניין ולבקש אישור להקים את הסוכה על הגג הממוקם בקומה העשרים ושתיים. וממחשבה למעשה, קבע פגישה עם בעל הבניין. כאשר היהודי היה מולו, אומר לו היהודי "יש לי צורך בגג לשבוע ימים". לצורך מה? תמה הגוי. והיהודי השיב: "מצווים אנו בבניית סוכה, אשר יש לעשותה מתחת לכיפת השמיים". שמע בעל הבניין את התשובה ובמוחו הקדחני הבין, כי יוכל להרוויח מהיהודי כסף. ולכן השיב "זה יעלה לך כסף... שכירות לשבוע אינו דבר של מה בכך" עוד בטרם היהודי קולט את דבריו, הגוי מוסיף ואומר "נעשה חוזה אצל עורך דין". היהודי לא הבין מדוע צריך עורך דין וחוזה? הרי זה רק לשבוע בלבד. ניסה היהודי לשכנע את בעל הבניין שלא צריך שום עורך דין. ענה לו הגוי: "רק כך אני מסכים להשכיר לך. נחתום חוזה אצל עורך דין!" כיוון שחשש הגוי, כי היהודי יתחמק מלשלם על כך, ליהודי לא הייתה כל ברירה, והוא פנה עם הגוי לעורך דין לחתימת החוזה. העו"ד צחק מהרעיון של שכירת גג לשבוע ואף גם נהנה לראות את הניצול של הגוי והוצאת הכספים מהיהודי. הם חתמו ועל היהודי היה לשלם גם לעורך דין את שכרו... הוא חזר לביתו מותש ועייף, אולם הוא חיזק את עצמו על שזכה למצווה חשובה זו. לאחר מכן עלה לגג כדי לבנות את הסוכה וכאשר הגיע לגג, כמעט והתעלף, הוא החל לבכות מרוב צער, רוב הגג היה עמוס בגרוטאות וברזלים... אין אפילו שני מטר על שני מטר פנויים.. הייאוש כמעט גמר אותו. אולם הוא התעשת ובעוז ובמרץ החל לפנות מקום לסוכתו. בעת הפינוי, ראה להפתעתו שקית שניראתה שמורה כחדשה. הוא פתח אותה וברק סינוור את עיניו... השקית היתה מלאה ביהלומים בזהב ויהלומים. הוא התלבט מה לעשות עם המציאה שמצא. החליט היהודי ללכת עם שקית היהלומים למחלקת האבידות במשטרה. כל מי ששמע את השמועה על האדם שהחזיר שקית יהלומים שמצא לתחנת המשטרה הגיע לראות מי הוא אותו צדיק גדול. יש כאלה שחשבו אותו ללא שפוי, חלקם קראו לו פראיר, אבל הוא כמובן לא הצטער לרגע מההחלטה להחזיר את היהלומים למשטרה. פרטיו נרשמו וגם רישום מדוייק של מספר היהלומים. הוא קיבל אישור, שהחזיר את האבידה, וחזר במהרה לגג ביתו להכנות לחג. מספר שבועות אחרי חג הסוכות מקבל אותו יהודי הזמנה לתחנת המשטרה. הוא מגיע לשם ואז מפקד התחנה מודיע לו: "היהלומים שמצאת נשדדו ממלטשת יהלומים באזור זה, בעל המלטשה, נפטר לעולמו ואין לו יורשים הינך בר מזל שכן החוק אומר, שיש להעביר למוצא את היהלומים...". הוא מקבל את השקית מידי מפקד התחנה ואינו מאמין. עוד לא התרגל למעמד והשמועה עשתה לה כנפיים. הטלפון מצלצל ובצד השני נשמע קולו של בעל הבניין. הוא טען בכל תוקף "תשמע, היהלומים שמצאת מגיעים לי, כיוון שנמצאו בגג הבניין בשטח שלי". ענה לו היהודי: "ראה, כיוון שהשכרתי את המקום בכסף מלא, לפיכך היהלומים שייכים לי". בעל הבניין לא רצה לוותר, הוא סירב לתת לעושר גדול כזה לחמוק מבין ידיו. הוא ניגש לעורך דין ותבע את היהודי למשפט. שני הצדדים הגיעו לבית הדין. השופט שמע את צדדי המקרה ונזף בבעל הבניין ובעורך דין שייצג אותו, "כיוון שנערך חוזה כדת וכדין אצל עורך דין, הגג במהלך שבוע שייך לשוכר, כולל כל המציאות עליו..." "אם לא היה שום חוזה ושום מסמך של עורך דין החוק היה שבעל הבניין מקבל את הכסף כיוון שרק נתן את הגג בהשאלה ליהודי, אבל מכיוון שיש חוזה כדת וכדין עם כסף מלא, כלל המציאות שייכים ליהודי." אמר השופט לבעל הבניין. או אז הבין היהודי מדוע התקש הגוי לעשות חוזה, ה' רצה כך, ומאז אותו יהודי מחזק את כולם ואומר: לעולם לא מפסידים מקיום מצוות... והמאמין בה' פרנסתו באה לו בקלות... על זה נאמר "כל הבוטח בה' חסד יסובבנו".

האתרוג של רבי דוד

הבעל שם טוב הסב לסעודת מצווה בחברת תלמידיו הצדיקים. ביניהם נכח גם תלמידו הגדול וממשיך דרכו רבי דוב בער, המגיד ממעזריטש. באמצע הסעודה שקע הבעל שם טוב בדבקות שנמשכה שעה ארוכה. כל אותה עת נותרו התלמידים שקטים ומכונסים בתוך עצמם, מרוכזים בפני רבם ונזהרים שלא להפריע לו. אך כשהתמשך הדבר יותר מן הרגיל ניסו התלמידים להשיב את רבם אליהם, תחילה פתחו בניגון שהיה אהוב על הבעל שם טוב, אך הבעל שם טוב לא הגיב כלל. אז העלה אחד מבכירי החבורה קושיה בנושא שהבעל שם טוב דיבר בו רגע לפני ששקע בהרהוריו. היו אלה שיטות שבעזרתם היו התלמידים מצליחים להשיג את תשומת הלב של רבם, אך הפעם כל השיטות האלה לא הועילו להם, הבעל שם טוב נשאר שקוע במחשבותיו ומנותק מהסביבה. איש לא שם לב לדלת שנפתחה ולדמותו של רבי דוד שהופיעה על פתח בית המדרש. הוא חמק פנימה, מכווץ ומכונס כמי שיודע שאין לו מקום במחיצת הצדיק ותלמידיו הקרובים. רבי דוד היה יהודי כפרי שהתפרנס ממלאכת כפיים. כמו רבים מחבריו הכפריים, ידיעותיו בתורה היו דלות, לעומת זאת נחשב רבי דוד לירא שמיים ומהדר במצוות ככל שאיפשר לו מצבו הכלכלי הדחוק. ופתאום התנער הבעל שם טוב מתרדמתו, כמי שמתנער זה עתה מחלום, הוא הפנה את ראשו לאחור והבחין ברבי דוד מתחבא, "רבי דוד" קרא הבעל שם טוב, "גש הנה בני ושב לצידי". רבי דוד התיישב ליד הצדיק, והבעל שם טוב קירב אליו צלחת ומזג לו לאכול ולשתות יין. התלמידים הסתכלו על המתרחש והיו בהלם, כולם ידעו שלולא רבי דוד נכנס, הבעל שם טוב היה ממשיך להרהר במחשבות. כולם גם לא הופתעו כיצד הם לא שמו לב לרבי דוד שנכנס והתחבא, ואילו הבעל שם טוב שהיו עיניו עצומות ולא ראה כלום, הרגיש בבואו של רבי דוד. ידעו כולם את כוחו של הבעל שם טוב. השאלה שהטרידה אותם היתה כיצד יהודי כפרי ופשוט, הצליח להעיר את הבעל שם טוב משהו שהם ושיטותיהם לא הצליחו. לאחר מכן הבעל שם טוב אמר לרבי דוד משהו באוזן כאילו שלח אותו לאיזה שליחות מסויימת ובאמת לא עברו כמה שניות ורבי דוד הלך לדרכו... כשיצא רבי דוד, אמר להם הבעל שם טוב, "יודע אני את תמיהתכם על רבי דוד, אמנם אספר לכם סיפור עליו.."

לרבי דוד אישה וילדים, פרנסתו דחוקה מאוד, הרעב הוא בן בית אצלו, יש ימים שאין מה לאכול, בחג הסוכות בשנה שעברה, ראה רבי דוד את כל עשירי העיר מוציאים את אתרוגיהם הנאים והמשובחים, האחד לעיני חברו. קנאה של מצווה בערה בו, הוא גם רצה, "מדוע רק לאנשים כאלה יש זכות להדר במצוות? מדוע גם יהודי פשוט וחסר אמצעים כמוני לא יכול להדר במצוות?" מאותו יום החל רבי דוד לחסוך פרוטה ופרוטה משכרו הדל והעלוב. את הפרוטות הכניס לשקית במקום מסתור וכתב על השקית "אתרוג". וכך בעצם החל לחסוך ולהחביא את הכסף במקום מסתור. במהלך השנה, ידע רבי דוד זמנים קשים, אך גם בזמנים הקשים חסך לאתרוג, מפעם לפעם שאיש לא היה בבית, נהג רבי דוד להוציא את הכסף ולספור אותו. באותם רגעים קשים, היה מדמיין את עצמו נכנס לבית הכנסת עם האתרוג הנכסף והמהודר, מסיר את עטיפת הפשתן ושולף מתוכה אתרוג נאה ומבריק. ימים אחדים לפני חג הסוכות, נפתח שוק האתרוגים הגדול. רבי דוד החל להסתכל באתרוגים המהודרים ביותר, איפה שהעשירים היו מסתכלים. כאשר כל האנשים שהכירו אותו וידעו שעני מרוד הוא, הסתכלו עליו ממשמש ובודק את האתרוגים המהודרים של העשירים, הסתכלו בו במבט של רחמים. רבי דוד רצה לקנות אך ידע שבצרוך כספו אין עדיין מספיק

כסף בשביל האתרוג הכי יקר והכי משובח שיש, העדיף לחכות מעט. הוא החליט לחכות לערב החג, ואז המחירים טיפה ירדו, והוא יכול לקנות את אחד האתרוגים הכי משובחים במחיר זול יותר. הגיע ערב החג, רבי דוד הגיע לשוק, ועיניו ראו אתרוג שגרם לו לעצור את נשמתו, אתרוג יפה מהודר ומבריק, כששאל את המוכר למחיר האתרוג, נקב המוכר סכום שהיה כמעט כסכום שיש לרבי דוד בצרור כספו. היה חסר לו מעט כסף. הוא הצליח להשיג את הסכום הנוטר וקנה את האתרוג מהמוכר. בדרך היה הולך מקפץ מאושר. כשנכנס לבית, אשתו בדיוק הכינה את מטעמי החג, כששמעה אשתו את בעלה שמח ושר שירים מתוך אושר, שאלה לפשר הדבר, חשבה שלרגע השתבשה דעתו, ענה לה בעלה "ראי נא יקרתי את התכשיט המהודר" והראה לה את האתרוג. עיניה לא האמינו, דקה לקח לה לעכל בכלל שבעלה קנה אתרוג מהודר מן המהודרים מכספם, שבמקום כל השנה להאכיל את בניהם העדיף להוריד טיפה מכספם ולחסוך כל פעם לאתרוג הנכסף. מתוך כעסה איבדה את עשתנותיה ונגסה באתרוג בפיטמו. והאתרוג שבאותה שניה היה מן המהודרים, עכשיו הוא כחפץ דומם חסר ערך. הבעל הנדהם כלא מאמין למראה עיניו נשאר דומם. בלע את רוקו, אך חיש מהרה התעשת, כבש את יצרו. "כנראה את צודקת" אמר לאשתו, והמשיך בענייני הבית עצוב ושבור לב. אפילו כסף להשתתף במצווה של אתרוגי הקהילה לא היה לו, לכן מישכן את אחד מכלי הבית שלא היו צריכים כדי להשתתף במצווה של האתרוגים. קשה לתאר את הצער העמוק שהיה לאותו רבי דוד כשנאלץ בבוקר החג להתייצב בתור הארוך שהיה בבית הכנסת לברך על אתרוג הקהילה (למי שלא היה כסף לקנות אתרוג, היה אתרוג של הקהילה), כה קרוב היה רבי דוד לברך על אתרוג משלו מהודר, למרות העצב, לא הזכיר לאשתו כלום על מה שקרה ועל מה שעשתה, לא בחג עצמו ולא בימים שאחרי החג. להפך ניסה לשמח אותה ככל שיכול כאילו לא קרה כלום. סיים הבעל שם טוב את הסיפור... ואז נפתחה הדלת וחזר רבי דוד מהשליחות ששלח אותו הבעל שם טוב... והמשיך הבעל שם טוב את דבריו, "מאז עקידת יצחק לא היה ניסיון כה קשה שיהודי עמד בו בצורה מופלאה שכזאת..". כך סיים הבעל שם טוב את הסיפור מבלי שרבי דוד ידע שמדובר עליו...

שני חידושים אחרונים ובזה נסיים, התורה אומרת לאדם בסוכות צא מדירת הקבע (בית) לדירת עראי (סוכה), ללמדך שהאדם בעולם הזה לא לנצח נשאר אלא זה דבר שחולף. והינה רמז לדבר : סוכה גימטריה 91, צא גם גימטריה 91.

ועוד חידוש, החתן בשעת החופה חייב לזכור את חורבן ירושלים ושבירת הכוס היא סמל לזכירה. והחתן מוסיף "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי". "אעלה" ראשי תיבות : אתרוג, ערבה, לולב, הדס. כלל ארבעת המיילים נרמזים במילה "אעלה". שנזכה כולנו שה' יזכה אותנו לשמחה אמיתית ושלוה בית אמיתי ופרנסה בשפע ובריאות איתנה ונשמח כולנו בשבת קודש ובחג הסוכות הקרב ובא אמן כן יהי רצון...

להפצת העלון, לעילוי נשמת ולרפואה ולזיכוי הרבים, ולקבלת חידושים אנא פנו אלינו:

או במספר 0523458725

או במייל: danielbar158@gmail.com

שבת שלום וחג שמח